

îndeose: 1° distilînd o amestecătură de arsenicū saș de acidū arseniosū kă sulfū; 2° fîcînd s'ă treacă ză kărant de acidū sulfhydricū într'o disoluție de acidū arseniosū.

În trevzînczrî. — Ornîmentul și realgarul se întrevîncează ca s'ăstange colorante pentră tîmpirea nînzelor; se pîn de se disolvă în ammoniacū, care, evaporîndu-se, îi lasă de se depîn kă coloarea lor cea primitivă. Acești sulfurî se întrevîncează iarși spre a desoxigena pe indigo și a'ă face solubil în apă.

CYANOGENU.

Deskopierea cyanogenului dată dela 1814, și s'ă fîczt de D. Gay-Lussac.

Această deskopiere este privită kă drept căvînt kă zna din acelea ce aș avză cea mai mare influență asupra înaintzrî chimiei. Cyanogenul a arțtat în efect cel d'întîiș esemplu de ză radical compzș, adîk de ză corp compzș comportîndu-se ca ză corp simplu în cea mai mare parte din reacții. Kă toate kă cyanogenul este format de doză elemente, carbonul și azotul, însz vine de se pîne, prin aroprietățile lui cele cenerale, alțzrea kă chlorul, bromul și iodul. Cyanogenul poate, ca și acestî din zrmț corpî, forma kă hydrogenul ză hydracidū al kărză ekvivalent este reprezentat prin patru volume.

Se znește și kă oxigenul, și prodzce oxacidi ce pot fi comparați asemenea kă oxacidi ce sînt formați de chlorū, bromū și iodū. Asemenea kă metaloidi, cyanogenul se combină d'ă dreptul kă oare-care metale, și d'ă naștere la cyanurî metalici.

În sfîrșit se observă o ast-fel de analogie între combinațiile cyanogenului și ale metaloidilor, înkît s'ar fi pțzkt confznda kă ză adevzrat corp simplu, daka modzł s'zș de formație și descompoziție sa în oare-care împrețzrî n'ar fi fîczt kănoskzț patzra sa cea adevzrată.

Proprietăți. — Cyanogenul este ză gaz necolor, kă ză miros pțzrznzțtor și caracteristik care vatzmzrțz okî. Densitatea sa este de 1,8064.